

ἔχω τ' ἄβγό (ἐκτελῶ τὴν μαγικὴν πράξιν τῆς φομαντείας. κατ' αὐτὴν θέτουν ἀμίλητο νερό (ἰδ. ἀμίλητος) εἰς διαφανὲς ὑάλινον δοχεῖον καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ρίπτουν τὸ λεύκωμα φῶς μαύρης ὀρνίθος· ἔπειτα σκεπάζουν τὸ δοχεῖον ἐρυθροῦ ὑφάσματος καὶ μετὰ τινα λεπτὰ τῆς ὥρας ἀποσκεπάζοντες αὐτὸ παρατηροῦν τὰ διάφορα σχήματα τοῦ λευκώματος καὶ ἐξ αὐτῶν μαντεύουν τὰ μέλλοντα) Ἰθύν. κ. ἀ. *Εἶν' ἔν' ἄβγό δίκορο!* *Εἶναι καλὸ ἄβγό!* (ἐπὶ ἡλιθίου ἢ τοῦ μὴ ἔχοντος θέλησιν καὶ ἐνεργητικότητας) Σίφν. *Ἀβγά πατεῖ* (ἐπὶ τοῦ μὴ δυναμένου νὰ βαδίζῃ βαδίζοντος ἐλαφρῶς καὶ προφυλακτικῶς) Χίος *Εἶναι σὰν ἄβγό, π' ὅθε γυνίση σπάει* (ἐπὶ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς χαλαρήρος καὶ εὐμεταβλήτου) Βενί. Παροιμ. 70 ἀριθμ. 76. *ἔν' εἶμαι τ' ἄβκόν* (ὅ,τι κακὸν καὶ ἂν συμβῇ θὰ πλῆξῃ αὐτόν) Κύπρ. *Ζητάει λαγοῦ ἄβγά* (ἐπὶ τοῦ ποθοῦντος τὰ ἀδύνατα) Μέγαρ.

Κάτσε, κόττα μου, 'ς τ' ἄβγά σου
καί, κλωσσοῦ μου, 'ς τὰ πουλλιά σου

(πρὸς τὸν ἄνευ λόγου ἀναμειγνύμενον εἰς ξένας ὑποθέσεις, ἐντεῦθεν δὲ ἡ συνήθης φρ. *κάτσε 'ς τ' ἄβγά σου*, ἢ τοι ἡσύχαζε καὶ μὴ ἀναμειγνύεσαι ὅπου δὲν πρέπει) Κεφαλλ. *Ἐκάτσε ἀπάν 'ς τ' ἄβγά 'τ'* (ἐκάθισεν ἐπάνω εἰς τὰ πόδια του. Ἐπὶ τοῦ θελήσαντος νὰ ἀναμειχθῇ εἰς ξένην ὑπόθεσιν καὶ ἔνεκα προσβολῆς ἀποσυρθέντος καὶ ἡσυχάσαντος, ὅπως ἡ ἀνίσχυρος κλωσσα ἡσυχάζει μόλις ἐπιχαθήσῃ ἐπὶ τῶν πόδων πρὸς ἐπώασιν) Πόντ. *Στέν' ὄβγκόν καὶ κοφκονμαι* (στήνω φῶν ὄρθιον καὶ κρύπτομαι ὀπισθέν του. Ἐπὶ τοῦ προσπαθοῦντος ἀνεπιτηδείως νὰ συγκαλύψῃ τὰς ἀξίας ψόγου πράξεις του) Πόντ. Πληθ. *ἄβγατα*, εἰδικῶς τὰ πόδια τῶν ἰχθύων Χίος. Τὸ *Ἀβγό* ἢ *Ἀβγόν* πολλαχ. καὶ ὡς τοπων.

β) Περιληπτ. τὸ σύνολον τῶν ἐν τῇ φοθήκῃ φῶν, ἐπὶ ἰχθύων σύνηθ. *Τὸ ἄβγό τῆς ρέγγας.* γ) Πληθ. *ἄβγά*, τρόπος μαγειας, καθ' ἣν λαμβάνοντες ἐκ τριῶν οἰκογενειῶν, εἰς τὰς ὁποίας δὲν συνέβη θάνατος, ἀνὰ ἓν φῶν, ἐκθέτουν αὐτὰ ἐν ἀγγείῳ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς τῆς Παρασκευῆς πρὸς τὸ Σάββατον εἰς τὸ ὑπαιθρον διὰ νὰ τὰ ἴδουν τὰ ἄστρα καὶ κατόπιν θραύοντες ἀλείφουν ὑπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν βρέφος γυμνὸν ἐκτεθειμένον εἰς τὸν ἥλιον διὰ νὰ μὴ πάθῃ ἀτροφίαν, ἐὰν ἔτυχῃ τις διασκελίσας νὰ διέλθῃ ἄνωθεν αὐτοῦ Λυκ. (Λιθύσσ.) 2) Συνεκδ. ὄρχις τοῦ ἀνθρώπου Κυκλ. (Σύρ. κ. ἀ.) Πελοπ. Πόντ. (Οἶν.) κ. ἀ. *Ἐπρήστηκαν τ' ἄβγά του Σύρ.* || Φρ. *Ζαρώνει τ' ὄβό μου* (δὲν εἶμαι καλά, ἀδιαθετῶ) Οἶν. 3) Ὁδὸν τεχνητὸν κατασκευαζόμενον ἐκ ποικίλων οὐσιῶν καὶ χρησιμοποιοῦμενον ποικιλοτρόπως· οἷον ἐν τῇ ζαχαροπλαστικῇ τὸ ἐκ χάρτου ἢ ἀμύλου κατασκευαζόμενον καὶ πληρούμενον μὲ ζαχαρόπηκτα· τὸ κατὰ τὰς ἐορτὰς τῆς ἀπόκρεω ἐκ λευκοῦ κηροῦ ἢ ἄλλης ὕλης εὐθραύστου κατασκευαζόμενον, τὸ ὁποῖον πληροῦντες μικροτάτων τεμαχίων πολυχρώμου χάρτου ρίπτουν κατ' ἀλλήλων οἱ διασκεδάζοντες καὶ ὅπερ διαρρηγνύμενον περιχέει αὐτοὺς Ἀθην. κ. ἀ. 4) Ἡ βάλανος τοῦ μοχλοῦ τῆς θύρας Θεσσ. (Τίρναβ.). Παροιμ. *Τώρα ποῦ τό παθε ἡ γυνὴ βάν' κι τ' ἄβγό 'ς τοῦ μάνταλου* (ἐπὶ τοῦ παρακαίρους μετὰ τὸ πάθημα προφυλαττομένου). 5) Ὡς ὄρ. τεχνικὸς ἐν τῇ μαρμαρογλυπτικῇ, εἰκασμα φῶς Ἀνδρ. 6) Εἶδος ἄνθους Εὐβ. (Λίμν.) Ἡπ. (Παραμυθ.)

ἄβγόγαλα τό, ὄβγόγαλαν Πόντ. (Χαλδ.) ὄβγόγαλαν Πόντ. (Τραπ.) ἄβγόγαλα Κυκλ. ὄβγόγαλον Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄβγό καὶ γάλα. Διὰ τὸν τύπ. ὄβγόγαλον πβ. τὰ ὅμοια *ξινόγαλο, ρινόγαλο* κττ.

1) Ρόφημα ἐκ κρόκου φῶς διακινουμένου ἐντὸς ποτηρίου μετὰ ζαχάρεως μέχρι ἐλαφρᾶς πήξεως καὶ εἰτα ἀναμειγνυομένου μετὰ θερμοῦ γάλακτος Κυκλ. Συνών. *ντεκότιο, χτυπητὸ ἄβγό.* 2) Ρόφημα ἐκ γάλακτος, εἰς τὸ ὁποῖον βράζονται μέχρι τοῦ βαθμοῦ ἐλαφρᾶς πήξεως τὸ λεύκωμα καὶ ὁ κρόκος φῶς Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.): *Ἐποῖκα ἔναν ὄβγόγαλαν καὶ ἔπια γιὰ ν' ἀνοίεται ἡ λαλία μ'* (ἔκαμα ἓνα ὄβγ. καὶ ἔπια διὰ νὰ ἀνοίξῃ ἡ φωνή μου) Τραπ. Συνών. *ἄβγογαλιὰ 2.*

ἄβγογαλιὰ ἢ, Ἀμοργ. Θήρ. Πάρ. κ. ἀ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄβγό καὶ γάλα. Διὰ τὸν γραμματικὸν σχηματισμὸν πβ. τὰ ὅμοια *βραστογαλιὰ, πρωτογαλιὰ* κττ.

1) Ἐδεσμα παρασκευαζόμενον ἐκ γάλακτος, φῶν, ζαχάρεως καὶ λεπτοῦ ἀλεύρου Θήρ. κ. ἀ. Συνών. *κρέμα.* 2) Ἐδεσμα ἐκ γάλακτος καὶ φῶν βραζομένων μέχρι ἐλαφρᾶς πήξεως Ἀμοργ. Πάρ.: *Ἐλα νὰ φάμε μὲ ἄβγογαλιὰ Ἀμοργ.* Συνών. *ἄβγόγαλα 2.*

ἄβγοζήμιωτος ἐπίθ. Κάρπ. ἄβγοζήμιωτος Κάρπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄβγό καὶ τοῦ ρ. *ζήμιώνομαι.*

Ὁ ὑπολογίζων ὡς ζημίαν σημαντικὴν τὴν ἀπώλειαν καὶ ἐνός φῶς, ἄρα ὑπερβολικῶς γλίσχρος, φιλάργυρος: *Εἶν' ἓνας ἄβγοζήμιωτος!* Συνών. *ἄβγοζήγης.*

ἄβγοζούμι τό, Πελοπ. (Καλάβρυτ. κ. ἀ.) ἄβγουζούμ' Ἡπ. (Πρέβ. κ. ἀ.) ἄβγόζουμο Κεφαλλ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄβγό καὶ ζουμί. Περὶ τοῦ παρασχηματισμοῦ τοῦ τύπ. ἄβγόζουμο πβ. ἀποζούμι-ἀπόζουμο, ἀποπαίδι-ἀπόπαιδο κττ. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,179 κέξ.

1) Ἐμβαιμα πρὸς ὄρτυσιν φαγητοῦ παρασκευαζόμενον ἐξ φῶν καὶ χυμοῦ λεμονίου ἀναδευομένων ἱκανὴν ὥραν πρὸς πλήρη ἀνάμειξιν Ἡπ. (Πρέβ. κ. ἀ.): Παροιμ. *Ὅχι ἄβγό, μόν' ἄβγουζούμ'* (ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ μὲν περὶ τοῦ λεγόντων, ἀλλὰ παρανοούντων ἀλλήλους ἢ ἐπίτηδες ἢ ἐξ ἐσφαλμένης ἀντιλήψεως καὶ διὰ τοῦτο μὴ συμφωνούντων) Ἡπ. Συνών. *ἄβγοζέμορο I.* 2) Ζωμὸς ἡρτυμένος δι' ἐμβάμματος ἐξ φῶν καὶ χυμοῦ λεμονίου Κεφαλλ. Πελοπ. (Καλάβρυτ. κ. ἀ.)

ἄβγοζύγης ὁ, Πελοπ. (Ἀρκαδ. Τεγ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄβγό καὶ τοῦ ρ. *ζυγίζω.*

1) Ὁ ζυγίζων ἢ διαπερὼν τὸ φῶν διὰ κρίκου ἔχοντος ὠρισμένην διάμετρον πρὸς ἀκριβῆ καθορισμὸν τοῦ μεγέθους, ἵνα ἀναλόγως τούτου καθορίσῃ καὶ τὴν ἐμπορικὴν ἀξίαν του, λίαν ἄρα ἀκριβολόγος εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἀπαιτήσεις του, ὁ ἐπιδιώκων καὶ τὸ ἐλάχιστον κέρδος Πελοπ. (Ἀρκαδ.) β) Μεταφ. ὁ σφόδρα φειδωλός, γλίσχρος καὶ φιλάργυρος Πελοπ. (Ἀρκαδ.) Συνών. *ἄβγοζήμιωτος.* 2) Ὁ ἐν γνώσει ἐλλιποβαρῶς ζυγίζων διὰ νὰ προσπορισθῇ ἀθέμιτον κέρδος Πελοπ. (Τεγ.)

ἄβγοζυγίζω Πελοπ. (Τεγ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄβγοζύγης.

Ζυγίζω τι ἐν γνώσει ἐλλιποβαρῶς πρὸς πορισμὸν κέρδους ἀθέμιτον.

ἄβγοζύγισμα τό, Πελοπ. (Ἀρκαδ. Τεγ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἄβγοζυγίζω.

1) Ἡ μεγάλη ἀκρίβεια εἰς τοὺς ἐμπορικοὺς ὑπολογισμοὺς, ὅταν πρόκειται νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ τὸ ἐλάχι-

